

Harangszó

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA • 2009. JANUÁR XX. ÉVFOLYAM 1. SZÁM

Wass Albert: Újévi üzenet

„Ballag már az esztendő/ vissza-visszanézve,/ nyomában az öccse jó/ vigan fűtyörésze.” (Kányádi Sándor: Ballag már). Tél az erdélyi Középjátn (archív felvétel)

Bár jól tudjuk, hogy Újév napja mint kezdet, kiindulási pont, mindössze ember csinálta illúzió az idő végtelenségében, mégis emberöltők óta ez a nap, amikor az ember számadást készíti a múltból, és terveket sző, fogalmakat tesz a jövőre nézve.

Szükséges is, jó is, hasznos is úgy a tetteinkkel való elszámolás, mint időnként az újkezdés józan kitervelése ennek az elszámolásnak az árnyékában. Emberek vagyunk, s ezáltal hibákat követünk el, úgy egyenként, mint közösségként avagy nemzetként, mely elkövetett hibák következményei alatt szenvednünk kell. Ha fölismertük ezeket a hibákat, és igyekszünk levetkőzni, akkor elmondhatjuk, hogy szenvedésünk haszonnal járt. Ha azonban elmulasztjuk akár a felismerést, akár az orvoslást, szenvedéseink értelmetlenek és hiábavalók maradnak, és egyre újabb, egyre keserűbb és súlyosabb szenvedéseket vonnak maguk után. Aki verembe esett, az csak fölfelé menekülhet ki onnan. Ha lefele próbál menekülni, egyre mélyebbre ássa önmagát.

Mi, magyarok, Trianon óta a lefelé való meneküléssel próbálkoztunk. Legnagyobb hibánkat, a széthúzást, mely Mohács óta egyik nyomorúságból a másikba vitt, az utolsó fél évszázad során odáig tökéletesítettük, hogy ma már alig található két magyar ezen a földön, aki huzamosabb ideig képes, minden

erejét összetéve, egy közös cél érdekében dolgozni. Ez az oka annak, hogy sem az orosz gyarmattá vált Magyarországon, sem idekint a szabad földön egy lépést sem haladunk előre, sőt egyre mélyebbre ássuk magunk alatt a vermet. Szomszédaink, a románok, csehek, szerbek, horvátok araszonként dolgozzák magukat fölfelé. Isten szabad napfénye felé, s mennél melegebben süt rájuk a nap, annál hidegebbé válik rajtuk a sötétség.

Tudatosan vagy öntudatlanul, de valamennyien tudjuk, hogy sorsunk nem is fordulhat jóra mindaddig, amíg meg nem szabadulunk lelki hibáinktól, mely újra és újra vesztünket okozta. Amíg föl nem ismerjük, hogy erőt csupán egymásból meríthetünk. Amíg meg nem tanuljuk, hogy a magyar ember első kötelessége Istenével szemben a többi magyarral való megbékélés a testvéri szeretet jegyében, az egyetértés és együttműködés megteremtése, és ezen keresztül a nemzeti egység újjáépítése.

Egyénileg mindegyikünk lelkében ott pisálkol a vágy, hogy valóban testvérek legyünk. Egyénileg minden egyes magyar érzi és tudja, hogy szeretnünk és segítenünk kellene egymást, mint ahogy azt más, szerencsésebb nemzetek fiai teszik. Irigység, hiúság, önzés és egyéb kicsinyes gyöngeségeink azonban megakadályoznak abban, hogy valóban testvérekké válhassunk. Nem vagyunk képesek felülemelkedni a gyöngeségeinken,

ÚJÉVI IMA

Mi Teremtőnk és Gondviselőnk!

SZÍVÜNKNEK NINCS olyan képessége, amivel megemlékezhetnénk minden érzésről, amit velünk közölt ajándékaiddal bennünk keltettél. Nincsenek szavaink, amelyekkel megköszönhetnénk jószágodat, vagy mondataink, amelyekkel hírül adhatnánk másoknak is hűségednek üzenetét. Sajnos, bátorságunk sincs, hogy hiányosságainkkal őszintén szembesülni tudjunk, és hogy legalább életünk eltelt idejének kiemelt napjain magunkba szállva elismerjük hiányosságainkat és vétkeinket. SZOMORÚAN LÁTJUK a nekünk teremtett világ szenvedését. Keserűséggel ismerjük fel tehetetlenségünket, amellyel gyámoltalanul szemléljük az egyre erőteljesebben mutatkozó romlásokat. Az egyremásra telhetlenebb ember kielégíthetetlen vágya és mértéktelen sóvársága már jéghegyeket olvaszt, mennyboltot kormoz és termőföldet szikkaszt. Büntudattal szembesülünk azzal, hogy mi lettünk azok a tanítványok, akik képtelenek voltunk mustármagnyi hitet birtokolni, pedig ennyi is elegendő lenne, hogy a hegyek ne olvadjanak, hanem engedelmességednek. Mi vagyunk, akik a kátrány és a korom világában már alig tudunk új eget és új földet látni, és láttatni. Mi vagyunk azok, akik töredelemmel és szánakozva ismerhetjük fel, hogy a körülöttünk megveszedett hajszába belehal embernek hiába hirdetjük az evangéliumot.

BOCSÁSD MEG nekünk, ha nagyobb a reményvesztettség érzése imádságunkban, és rettegünk az elhatalmasodó félelmek között. Annyiszor megígértük, hogy nem aggodalmaskodunk, és most is nyugtalanokodunk, pedig nagyon jól tudjuk ezentúl is, Te öltözteted a mező liliomát, és oltalmazod az ég madarainak fészket. Kérünk Téged, ne hagyj elnémulni ajkunkról Igédet, hogy vigasztalni tudjuk a mieinket, hogy egészséges bennünket követő nemzedéknek adhassuk át majd helyünket.

ADD KEGYELMEDDEL a ránk következő újesztendő napjait úgy, hogy megszegyenüljünk kételkedésünkben és kishitűségünkben, hogy megbátorodjunk félelmünkben és erősek legyünk mások javára is. Add a Te idődet nekünk Atya, Fiú, Szentlélek; egy, örök és igaz Istenünk. Ámen.

IMÁDSÁG A HAZÁÉRT

Örökkévaló Istenem!

Köszönöm Neked, hogy magyarnak teremtettél és megengedted nekem, hogy e nép szenvedéseiben, gyászában, dicsőségében és szegyenében részt vegyek.

Vallom előtted bűneinket, amelyek az én bűneim is: szívünk kemény, értelmünk balgatag, hitünk ingadozó és a lelkünk pártos. Meghajtjuk fejünket ostorod alatt és vezekelünk a porban és hamuban.

De ígéreteid igazak és ámenek. Hiszszük, hogy szövetséget kötöttél velünk és atyáinkkal és tudjuk, hogy az ég és föld megrendülhet, de ezt a szövetséget Te meg nem rontod soha. Hiszszük, hogy ha Hozzád térünk és Te leszel egyetlen Urunk, feltámad a mi világosságunk. Könyörgök Hozzád, töltsd ki Szent Lelkedet erre a népre!

Tartson bűnbánatot böjtöléssel, sírással és kesergéssel és úgy térjen meg Hozzád, a mi Istenünkhöz, mert könyörül és ir-

galmas vagy Te, késedelmes a haragra és nagykegyelmű.

Vidd ezt a népet idvességés önismertetre, hogy lássa meg bűneit és gyűlölje meg; forduljon el attól, ami vesztét okozta s tegye rá életét a Te ígéretedre.

Gyomlálj ki közülünk minden pártosságot, Ellened való lázadást és egymás közötti viszályt és növelj meg a mi hitünket történelmi hitvallásunkban és emberi méltóságunkban. Legyünk a Te néped; és ne lehesünk másképpen magyarok, csak mint a Te néped.

Kezedben van nemzetünk jövődjéje. Nem kutatjuk, mit hoz, csak Te magad jöjj. Egyengetjük a Te ösvényeidet és készítjük számodra az utat. Imádkozó magyarok tábora egyre nő, szentséges öltözetükben siet a Te néped a Te seregyűjtésed napján. Királyá koronázzuk magunkat és népünk felett a Te Szent Fiadat és nemzeti jövőnket, egész történelmünket odaszenteljük a Te dicsőségedre. Szánj meg és válts meg minket, óh Szenteknek Szentje!

Ámen.

RAVASZ LÁSZLÓ

WASS ALBERT

Ébredj, magyar!

*Országodon kufárok osztozódnak,
rabtartóid leszámazottjai,
s kik raboltak, öltek, véreget vették,
ma mástól rabolt palotákban élnek.*

*Szétterelnének száz apróka pártba,
hogy szavazatod feldarabolódjon,
s egy kisebbség, fölzárkózva keményen,
uralkodhasson a többség felett.*

*Gyermekeid lelkéből már kiültek
tisztességet, Istent és Hazát.
Volt kínzólegények demokráciára
tanítják ma az unokát.*

*Szabadságról rikácsol a lopó,
a fosztogató igazságról fecseg,
s aki kifosztott, ma igazságról kesereg.*

MAGYAR REFORMÁTUS HITVALLÁSOK (4.)

A Heidelbergi Káté

A kolozsvári lelkészek Heidelberg egyetemétől kértek véleményt és teológiai segítséget 1564-ben a lutheránusokkal folytatott vitájuk támogatására.

Egyéb iratok mellett még abban az évben a Heidelbergi Kátét is elküldték a kolozsvári református lelkészeknek, akik azt örömmel fogadták. Hamarosan azonban a kolozsvári lelkészek antitrinitáriussá lettek és akkor antitrinitáriussá alakították a Heidelbergi Kátét, és 1566-ban kinyomtatták latinul.

János Zsigmond erdélyi fejedelem 1571 tavaszán meghalt, ezzel megszűnt az antitrinitáriusok fejedelmi támogatottsága. A reformátusság hamarosan újjászerveződött és megerősödött Erdélyben. Egyebütt addig is erős volt, de a Heidelbergi Káté eredeti szövegének népszerűsége ezután azért is nőtt, mert nem vetett rá már árnyékot az antitrinitárius ferdítés. 1577-ben Huszár Dávid Pápan kinyomtatta a káté első magyar fordítását. A híres nyomdász reformátor, Huszár Gál fordította le a Heidelbergi Kátét magyarra, de 1575-ben pestisben hirtelen elhunyt, a kinyomtatás Dávid nevű fiára és lelképásztor utódára maradt, aki ezt a kiadás előszavában jelezte is. A káté függelékében Huszár Gál imádságait is kinyomtatta, így még alkalmasabb

lett a kegyesség ápolására. 1604-ben Debrecenben Szárászi Ferenc helybeli lelkész fordításában hagyta el a nyomdát, majd 1607-ben Szenci Molnár Albert külföldön adta ki saját fordításában egyszerűsített formában kisebb gyermekek tanítása céljára. A következő évben aztán Szenci Molnár Albert ugyanezt a Heidelbergi Kiskátét adta ki. Ezek teljesen önálló fordítói és átszerkesztői munkájának eredményeként születtek.

1612-ben az Oppenheimban kiadott revidált Károlyi-Biblia mellékleteként a teljes Heidelbergi Káté magyar szövegét jelentette meg Szenci Molnár. Addigra kezébe került a Szárászi-féle fordítás, azt vette alapul és az eredeti szöveggel egybevetve valójában a Szárászi-fordítás revidált, javított változatát jelentette meg. Olyan sikere volt ennek, hogy 1627-ben és 1645-ben is megjelent még.

A három részre szakított Magyarországon a református és evangélikus egyház egyike sem tudott országos egyházzá szerveződni, hanem önálló egyházkerületekben élte életét. 1619-ben a sóki zsinaton a felső-

dunamelléki egyházkerület, 1630-ban a pápai zsinaton a dunántúli egyházkerület, ugyanabban az évben a sátoraljaújhelyi zsinaton a zempléni egyházmegye, az 1646. évi tokaji közös zsinaton a tiszántúli és tiszáninneni egyházkerület, 1646-ban a szatmárnémeti zsinaton Erdélyben és az ország többi területének egyházkerületei részére is elfogadták hivatalos hitvallási iratnak a Heidelbergi Kátét és bevették a lelkészi eskübe. A történészek az 1646. évi szatmárnémeti nemzeti zsinattól számítják a magyar reformátusság hitvallási iratának a Heidelbergi Kátét.

Magyarországon a Heidelbergben készült 1563. évi III. kiadás 52 úrnapijára (vasárnapra) történt felosztással adták ki a Kátét, és használják napjainkig. Ez megkönnyíti, hogy vasárnap délutánonként egy-egy úrnapijára szóló részt a lelkész prédikáció keretében magyarázni tudja a gyülekezetnek, sőt ki is kérdezze azt. Ha a kikérdezést nem is vezetnénk be, de katekizáló vasárnap délutáni istentiszteletek bevezetését üdvös lenne megvalósítani. Hitoktatás nélkül felnőtt egyháztagjainknak ez rendszerezett ismereteket nyújtana, védelmet a szekták és tévntanítások, burjánzó különböző felekezetek csábításával szemben. Azok számára üdvös ismétlés volna a templomi káté-magyarázat, akik ugyan tanultak hittant, de az ismétlés elmélyítené, rendszerezné felnőtt fejjel tudásukat. (VÉGE)

CSOHÁNY JÁNOS

Elekes Árpád lelkipásztortól búcsúztak

November 20-án szomorú búcsú színhelye volt a Temesvárhoz tartozó vöröscsárdai református imaház, ahol Elekes Árpád betegnyugdíjasként megboldogult tiszteletest ravalozták fel a gyászistentiszteletet megelőzően, s ahonnan nehezen leírható nagy részvét mellett kísérték porsátorát a vöröscsárdai temetőbe.

A tizenkét palástos református lelkipásztor mellett jelen volt a lutherköpenyes Kovács Zsombor temesvári evangélikus lelkész is. Dr. Higyed István nyugalmazott lelkész predikációja (1Kor 16,24) után román nyelven Fazakas Csaba esperes hirdette igét (Jób 19,25), majd házigazda lelkési minőségben Kovácsné Papp Ibolya mondott hálaadást a lezárt életút áldásaiért és könyörgést a gyászolókért. A temetői szer-

Dr. Higyed István igehirdetése a vöröscsárdai gyászistentiszteleten. Balra: Fazakas Csaba esperes és Kovácsné Papp Ibolya lelkipásztor

tartást Makay Botond nyugalmazott resicabányai és Gazdáné Mátyus Melinda újmocsicai tiszteletesek végezték.

Elekes tiszteletes temesvári segédlelkészkedését követően Lippán (édesapja örökében), Újmocsicán és Karánsebesen szolgált gyülekezeti, illetve missziói lelkészként. Az igehirdetésből is kitűnt, hogy a pél-

da erejével szolgált az említett gyülekezetek leányegyházaiban, illetve azok összesen 63 szórványában (Karánsebestől Orsováig), ami miatt Jézus Krisztus utazó nagykövetének is lehet nevezni az igehirdető szerint.

A temetésre nemcsak a vöröscsárdai és a szomszédos újmocsicai gyülekezetből jöttek el sokan, de Temesvár, Lippa, Karánsebes, Nándorhegy reformátusai közül is - a szó legszorosabb értelmében - együtt sírtak a sírókkal, illetve helyezték el koszorúikat.

Elekes Árpád azon szórványgondozó lelkészek közé tartozott, akit nem a kicsiny és szegény gyülekezetek tartottak el, hanem aki semmilyen munkát nem szegellyel dolgozott, ide értve a tisztviselői segédmunka mellett az igen nehéz mezei vagy erdei munkát is, a szántás-vetéstől a törzskirtásig.

Felesége, fia, testvérei mellett szélesebb rokonsága gyászolja. 64 évet élt.

SAKMÁRY KÁROLY

KERESZTYÉN VILÁGNÉZETI KONFERENCIA

A család, mint életközösség

Család-Egyház-Társadalom címmel tartottak kétnapos keresztyén világnézetű konferenciát november 18-19-én Nagyváradon a Sulyok István Teológiai Intézet, a Partiumi Keresztyén Egyetem (PKE), a hollandiai Christen Unie, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület és a nagyváradi Michiel de Ruyter Tudományos Társaság szervezésében.

A konferencia nyitóahítatán Angyalosi Katica nyírbogdányi református lelkész szolgált, majd Horváth Gizella, a PKE rektora köszöntötte az érkezőket és az előadókat. Kurta-Tötös Szabolcs dobri lelkipásztor távollétében Hermán M. János előadó-tanácsos mutatta be az Életvédelem-Családvédelem című kötetet, mely a 2007 nyarán Hadadon tartott családkonferencia előadásait és sajtóvisszhangjait összegzi.

Hannie Hermán Mostert A család szerepe Hollandiában című előadásában a holland családmódelm 150 évét tekintette át. A másfél száz évvel ezelőtti holland családok kicsiny hit, munka- és szeretetközösségek voltak - szögezte le a magyar nyelven tartott értekezésében az előadó. A családtagoknak voltak kötelezettségei, de jogai is. A családokban szükség van a felelősség igazságos megosztására, úgy a hit szerepét tekintve, mint a társadalmi elkötelezettség tekintetében. „Én még részesültem ebben a fajta nevelésben” - mondta a 13 gyerekes családban felnőtt Hannie asszony, majd hozzátette: a keresztyén családmódelm generációkon át

érezte jótékony hatását a holland társadalomban. Napjainkban a holland társadalom olyan életközösségnek tartja a családot, ahol egy vagy két felnőtt felelősséget vállal egy vagy több gyermek gondozásáért - mondta az előadó, majd korunk értékvesztésére utalva rámutatott: egy társadalom nem működhet jól, amikor nincs morális iránytű.

Iskola és család Kárpátalján címmel tartott érdekes előadást Lőrinczné Fábrián Éva, a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola tanára, a kárpátaljai oktatási és családi helyzetről. A kilencvenes évek elején egy demográfiai hullám seprét végig a Szovjetunió széthullása után, az emberek gyermekvállalási kedve igen alacsony volt, a létbizonytalanság következtében. Az előadó rámutatott: a kárpátaljai magyarság jelenleg egyfajta kegyelmi helyzetben van, mert a nyugatabbra lévő országokhoz képest itt még léteznek a hagyományos nagycsaládok. A szülők még 60-70 évesen is erejüket megfeszítve segítenek a gyerekeiknek, vagy akár már az unokáknak. Ebben a kegyelmi helyzetben egy kicsit rá lehetne készülni a globalizációra, mely Ukrajnát sem kerüli el - figyelmeztetett Lőrinczné.

Szó esett arról is, hogy az ukrán oktatáspolitikában egyre erőteljesebben érezeti hatását a nacionalizmus, melynek elsősorban a kisebbségek isszák a meg a levét. Kivételes helyzetben csak az ukrain oroszok vannak, akik számarányuk miatt autonómiát élveznek, s Moszkva nyílt támogatásának is köszönhetően más pozícióban vannak, mint a többi, csupán pár százezer főt számláló nemzetiségük.

A konferencia a nagyváradi Dokumentációs Könyvtár nagytermében ért véget

Toró T. Tibor, parlamenti képviselő a román családpolitika kérdéseit feszegette, hangsúlyozva, hogy családbarát adózási rendszer bevezetésére lenne szükség. Zicher Ágota egyetemi tanár A család és a gyermekvédelem aktuális problémái címmel tartott előadást.

Az értekezések közti zenei betétek során fellépett: Gerhard Mild énekes és Thurzó Zoltán zongoraművész, a börvelyi gyülekezet énekkara, valamint Jantyk Zsolt előadóművész.

A konferencia délután a Lorántffy Egyházi Központ múzeumtermében folytatódott: Kasza Ida, Demeter Szilárd, Farkas Lőrinc Imre és Varga Lea előadásával, illetve Pásztori Kupán Gerő igemagyarázatával.

A konferencia második napja az Egyházkerületi Dokumentációs Könyvtár nagytermében folytatódott, Anca Tibor egyetemi lelkész áhítatával. A délelőtti kijelölt előadók távollétében Juhász Tamás teológiai professzor tanulmányát olvasta fel Péter Csaba, a hadadi konferencia előadásait tartalmazó kötetből. A rendezvény-értékelő kerekasztal-beszélgetést követően Demeter Szilárd segédlelkész áhítatával zárult a nagyváradi családkonferencia.

F. T.

Évértékelés a számok tükrében

Megszokhatták Kedves Olvasóink, hogy év végén, év elején értékeliük a magunk mögött hagyott esztendőt. Tavaly az év elejére és közepére is jutott egy-egy lapelmező írás, ezért idén csupán a számok tükrében tesszünk kísérletet a mögöttünk hagyott esztendő rövid kiértékelésére.

2008-ban az alábbi témákkal foglalkoztunk címlapon: Koltó-Katalin, Temesvár-Új Ezredév, Wass Albert-évforduló, Lorántffy-sportpálya, Húsvét, Nagyvárad-rogériuszi ifjúsági evangelizáció, Magyarcsaholy, Pünkösöd, Bánsági szórványkrónika, Trianoni megemlékezés, Hitvédelem, Zilahi Wesselényi Kollégium, Gencsi riport, Tökés László-interjú, Egyházi sajtónk, Felvidéki riport, Vakációs bibliahétfő Anton, Aradi vértanúk, Reformáció, Egyházkerületi kántorképzés, Cigánymissziós Központ, Kárpátaljai riport, Karácsony. Ebből 7 vidéki anyag, 4 pedig nagyváradi, illetve egyházkerületi szintű.

Harangszó-címlapok 2007-08

135 egyházkerületünkhöz kapcsolódó hír, riport, tudósítás látott napvilágot a Harangszó hasábjain, ezek közül 101 vidéki, 34 pedig várad-i gyülekezeti, egyházkerületi és egyéb eseményekhez kapcsolódott. Az anyaországi és egyéb határon túli cikkeket nem tartalmazza a fenti, összesített számadat. Azt már csak érdekességként jegyezzük meg, hogy 48 véleményanyag (jegyzet, vezércikk) jelent meg lapunkban 2008-ban.

FÁBIÁN TIBOR felelős szerkesztő

ÚJÉVI ÜZENET

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

és összefogás helyett viszálykodunk, egymás segítése helyett aláássuk egymást, és közben panaszkodunk, hogy egyre mélyebbre süllyedünk a világ népei között. Önmagunkat süllyesztjük alá. Ellenségeink csupán a magyar földet darabolták szét alattunk. Amit ők nem voltak képesek megtenni ellenünk, azt elvégeztük mi magunk: földaraboltuk a magyar lelkeséget.

Ez az újévi magyar számadás őszinte és becsületos képe. Behunyhatjuk a szemünket, hogy ne lássuk, de a kép nem változik meg ettől. Meg is feledkeztünk róla, mint ahogy a leégett, lerombolt családi hajlékról megfeledkezhet az ember, ha mentődni kíván a fájdalomtól, és talán okosan is tennék, ha megfeledkezzenek magyar voltunkról és az ezzel járó felelősségről, ha már képtelenek lettünk arra, hogy mint magyarok hibáinkat levetkőzve új jövődőt építsünk magunknak. Ha azonban van valami kis értelme is annak, hogy újévi számadást tegyünk magunkkal és magunkban, ez csak az lehet, hogy a számadáson okulva megpróbáljuk kitervelni az újrakezdést, a jóvátétel lehetőségét. Fogadalmat tesszünk, hogy az új esztendőben minden erőnk az egymás közötti békességre megteremtésére fordítjuk. Minden igyekezetünkkel azon leszünk, hogy kiküszöböljük a félreértéseket, melyek elválasztanak egymástól, és megkeressük azt a lelki alapot, melyre fölépíthetjük az egyetértést és az egységet.

Kétségtelen, hogy véleménykülönbségeink mindig lesznek, és erre szükség is van, mert enélkül nincs fejlődés, haladás, szellemi tisztulás. Azonban nem lenne szabad, hogy elvi vita gyűlölködéssé fajuljon. Kétségtelen az is, hogy hazaárulók és nemzetárulók mindig lesznek közöttünk, s

a testvéri szeretet nem jelentheti azt, hogy ezeket az egyéneket meg kell túrnunk magunk között. Ellenkezőleg. Időtálló egységet, mint időtálló acélt is csak salakmentes, tiszta anyagból lehet önteni. Akik magyar nyelven megírt orosz propaganda-könyvekkel próbálják ma megrontani gyermekeinket, unokáink lelkét, azokkal még csak szóba állnunk sem illik. Akik azonban megegyeztünk abban, hogy elsősorban magyarok vagyunk, s hogy magyarságunkat minden idegen világnézettől mentesen kívánjuk átmenteni unokáink számára, a magyar jövődő számára, akik hiszünk abban, hogy a magyar népnek jussa van igazi, önkormányzatot és szellemi függetlenséget jelentő szabadsághoz, azok egymásra kell találjunk végre ebben az emberi vadonban.

Ha van még jelentősége az Újesztendőnek, mint ember állította mérföldkövnek, mely célszerűség okából földarabolja az időt, s lehetőséget nyújt a kezdés illúziójának arra, hogy lezárhasson egy elrontott múltat, és új-játervezze a jövődőt, akkor ez a jelentőség módot kell nyújtson számunkra ahhoz, hogy komoly, becsületos és lelkiismeretes önrevízió után valóban ráismerjünk hibáinkra, s azokat kiküszöbölve testvérekhez méltó módon éljünk és dolgozzunk, egymás mellett és együtt, nemzetünk érdekében.

Nem elég, ha csak ráköszönünk egymásra a megszokott szavakkal: „Adjon Isten boldog új esztendőt!” Mert Isten szándéka üres szavakból nem változik javunkra. Ha valóban „boldog új esztendőt” várunk, akkor teljesítenünk kell előbb az isteni parancsot: „Szeresd felebarátodat, mint önmagadat, s szeresd nemzetedet önmagadnál is jobban!”

Adjon az Úristen erőt, egészséget minden derék magyarnak, és a magyar szívekben egymás iránt való hűséges szeretetet!

(Kanadai magyarság, 1970. december 15.)

CSÁKVÁRY ZOLTÁN

Újévi imádság

*Ki jelen vagy a tűzben és a jégben,
Csillagok közt és bányák mély ölén,
Sötét árnyékban, fénylő napsütésben,
Madárdalban és kis gyermek szemén.
Ki igazgatód sorsok fordulását,
Romokból építsz boldog holnapot,
Hozzád küldjük ma szívünk imádságát
Uram, ne hagyd el árva magyarod!*

*Ne hagyd el őket, akik téged hívnak
A mélységből kiáltva szent neved.
Mégváltást váró rongyos rabjaidnak
Add meg, Uram, a napi kenyeret.
Segítsd őket, kik mindig másnak vetnek,
Kiknél az éhség elsőnek kopog,
Mert áldásodból csak akkor ehetnek,
Ha a zsarnok vérebje jöllakott.*

*Takard be őket tél hidege ellen!
Hozz sebekre enyhe gyógyulást!
Adj, Uram, nekik áldó két kezeddél
Bő szüretet és gazdag aratást!
Légy velük, akik verejtékben ázva
Az új Bábelhez hordják a követ,
S mentse meg őket irgalmad csodája,
Amikor a torony mindent eltemet.*

*Minden áldásod, amit nekünk szántál
Oszd ki közöttünk az újév során,
Hogy túl a tél lidércnyomásos álmán
Élőket köszöntson a napsugár.
Add, hogy túléljék, amit rájuk mértek,
Keresztre verték, adj hozzá erőt.
Adj nekik, Uram, száz kísértő fénynél
Fénylőbb csillagot, égi vezetőt.*

*Vezesd őket, hogy soha, soha többé
El ne tévelyedjen a mi nemzetünk.
Légy velük, Uram, most és mindörökké,
Akkor is, mikor mi már nem leszünk.
Akkor is, mikor jó a boldog holnap,
S parányi sorsunk emléke sem él,
Sárga csontváznak felett zöld fű sarjad,
Szívünk porával messze szállt a szél.*

*Ki jelen vagy a tűzben és a jégben,
Csillagok közt és bányák mély ölén,
Sötét árnyékban, fénylő napsütésben,
Madárdalban és kis gyermek szemén,
Ki igazgatód sorsok fordulását,
Uram, ne hagyd el árva magyarod,
Hallgasd meg szívünk újévi imáját,
És legyen minden úgy, mint akarod.*

2009. JANUÁR 18-25. – „... LEGYENEK EGGYÉ KEZEDBEN.” (EZ 37,17)

Imahét a Krisztus-hívők egységéért

1. nap

Keresztyén közösségek szemtől szemben a régi és az új megosztottságokkal

Ez 37,15-1; 22-24a Eggyé a kezekben
Zsolt 103,8-13; 18 Irgalmas és kegyelmes az Úr ...
1Kor 3,3-7; 21-23 Irgység s vizzálykodás van közöttetek...
Jn 17,17-21 Hogy mindnyájan egyek legyenek...

2. nap

Keresztyének szemtől szemben a háborúval és az erőszakkal

Ézs 2,1-4 Hadakozást többé nem tanul
Zsolt 74,18-23 Szegényeid életéről ne feledkezz meg örökre
1Pt 2,21-25 Az ő sebei által gyógyultatok meg
Mt 5,38-48 Imádkozzatok azokért, akik üldöznek titeket

3. nap

Keresztyének szemtől szemben a gazdasági igazságtalansággal és a szegénységgel

3Móz 25,8-14 Főszabadító örömmünnep
Zsolt 146 Igazságot szolgáltat az elnyomottaknak

1Tim 6,9-10 Minden rossznak gyökere a pénz szeretete
Lk 4,16-21 Szabadítás, mint Jézus és az Úr kedves esztendeje

4. nap

Keresztyének szemtől szemben a környezeti válságokkal

1Móz 1,31-2,3 Láttá Isten, hogy minden amit alkotott, igen jó
Zsolt 148,1-5 Ó parancsolt, és azok létrejöttek
Rm 8,18-23 A teremtés átalakulása
Mt 13,31-32 A mustármag kisebb minden magnál

5. nap

Keresztyének szemtől szemben a hátrányos megkülönböztetéssel és a társadalmi előítéletekkel

Ézs 58,6-12 Ne zárkózz el testvéred elől
Zsolt 133 Mily szép, ha egyetértésben élnek a testvérek
Gal 3,26-29 Mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban
Lk 18,9-14 Az elbizakodott ember igaznak tartja magát

6. nap

Keresztyének szemtől szemben a betegséggel és a szenvedéssel

2Kir 20,1-6 Emlékezz rám, Ó Uram!
Zsolt 22,1-11 Miért hagytál el engem?
Jak 5,13-15 A hitből való imádság megszabadítja a szenvedőt
Mk 10,46-52 Jézus megkérdezte tőle: „Mit kívánsz, mit tegyek veled?”

7. nap

Keresztyének szemtől szemben a vallási sokszínűséggel

Ézs 25,6-9 Itt van az Úr, benne reméltünk.
Zsolt 117,1-2 Dicsérjétek az Urat mind, ti nemzetek.
Rm 2,12-16 A törvénynek ... a megtartója igazul meg.
Mk 7,24-30 Ezekért a szavakért az ördög leányodat elhagyta.

8. nap

A keresztyén remény hirdetése egy megosztott világban

Ez 37,1-14 Felnyitom sírjaitokat
Zsolt 104,24-34 Megújítod a föld színét
Jel 21,1-5a Újjáteremtek mindent
Mt 5,1-12 Boldogok vagytok...

Az imahetek eddigi témái

1968-ban először készített közös dokumentumot az Egyházak Világtanácsának Hit és Egyházszervezet Bizottsága, valamint a Keresztény Egység Előmozdításának Pápai Tanácsa.

1968 Dicsőségének magasztalása - Ef 1,14
1969 Szabadságra vagyunk elhíva - Gal 5,13
1970 Isten munkatársai vagyunk - 1Kor 3,9
1971 A Szentlélek közössége - 2Kor 13,13
1972 Új parancsolatot adok néktek - Jn 13,34
1973 Urunk, taníts minket imádkozni - Lk 11,1
1974 Minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr - Fil 2,1-13
1975 Isten szándéka: Krisztusban egybefoglal mindeneket - Ef 1,3-10
1976 Isten gyermekei legyünk, vagy az a hivatásunk, hogy legyünk, amik vagyunk - 1Jn 3,2
1977 A reménység nem csal meg többé - Rm 5,1-5
1978 Nem vagytok idegenek - Ef 2,13-22
1979 Szolgálatok egymásnak Isten dicsőségére - 1Pt 4,7-11
1980 Jöjjön el a Te országod! - Mt 6,10

1981 Egy Lélek - sok ajándék - egy test - 1Kor 12,3-13
1982 Hogy megtalálják hajlékukat nálad, Urunk - Zsolt 84,5
1983 Jézus Krisztus a világ élete - 1Jn 1,1-4
1984 Az a hivatásunk: legyünk egyek Urunk keresztyéje által - 1Kor 2,2; Kol 1,20
1985 Halálból az életre Krisztussal - Ef 2,4-7
1986 Tanúim lesztek ApCsel 1,6-8
1987 Krisztusban egyek - új teremtés - 2Kor 6,17
1988 Isten szeretete elúzi a félelmet - 1Jn 4, 18
1989 Közösséget építünk, egy test vagyunk a Krisztusban - Róm 12,5-6
1990 Hogy mindnyájan egyek legyenek... hogy elhiggye a világ - Jn 17,21-24
1991 Dicsérjétek az Urat minden nemzetek - Zsolt 117; Róm 15,5-13
1992 Menjétek el, veletek vagytok mindenkor - Mt 28,16-20
1993 A krisztusi egységért: teremjétek a Lélek gyümölcsét - Gal 5,22-23
1994 Isten népe feladata, hogy egy legyen szívében és gondolataiban - ApCsel 4,23-27

1995 Koinónia: közösség Istennel és egymással - Jn 15,1-17
1996 Íme, az ajtó előtt állok és zörgetek - Jel 3,14-22
1997 Krisztusért kérünk, béküljétek meg és engesztelődjétek ki Istennel - 2Kor 5,16-21
1998 Gyöngeségünkben is segítségül siet a Lélek - Róm 8,26
1999 Ó majd velük lakik, ők pedig népévé lesznek - Jel 21,3
2000 Áldott legyen az Isten, aki megáldott bennünket Krisztusban - Ef 1,3
2001 Én vagyok az út, az igazság és az élet - Jn 14,6
2002 Nálad van az élet forrása - Zsolt 36,10
2003 Ez a kincsünk cserépedényben van - 2Kor 4,7
2004 Az én békeségemet adom néktek - Jn 14,27
2005 Krisztus az egyház egyetlen fundamentuma - 1Kor 3,1-23
2006 Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevében: ott vagyok közöttük. - Mt 18,20
2007 ... a süketeket is hallóvá teszi, a némákat is beszélővé. - Mk 7,37
2008 ... szüntelenül imádkozzatok! - 1Thessz 5,17-45

PRESBITERI KONFERENCIA A SZATMÁRI EGYHÁZMEGYÉBEN

Szentírás és egységtörekvések

2008. november 15-én presbiteri konferenciát tartott a Szatmári Egyházmegye Presbiteri Szövetsége, a szatmári Németi gyülekezet tanácstermében.

Nyitóáhitattal nt. **Sipos Miklós** esperes szolgált, az 1Kor 15,58 alapján. Prédikációjában kiemelte, hogy a hívek ne érezzék magukat egyedül, mert egy nagy közösséghez tartoznak, ennek jegyében buzgólkodjanak az Úr dolgában. Ezt követően házigazdai minőségében üdvözölte a megjelenteket.

Tatár Miklós, a Szatmári Egyházmegye Presbiteri Szövetségének elnöki minőségében üdvözölte a megjelenteket, megköszönve, hogy időt szakítottak a konferencián való részvételhez. A számbavételnél megállapították, hogy az egyházmegye 43 egyházközségből csupán 9 képviseltette magát. Azok iránti hálából és tiszteletből, akik nem sajnálták az időt a részvételre, íme a megjelent egyházközségek és küldötteik száma: Batiz 2, Józsefháza 3, Pusztadaróc 3, Szatmárnémeti-Láncos 12, Németi 12, Kültelek 5, Szamos-negyed 14. Mivel a témaválasztások nagyrészt a tagok javaslatai alapján történik, érthetetlen az egyházközségek nagyszámú távolmaradása és közömbössége.

A köszöntéseket követően *Érdekességek a Bibliáról* címmel **Bogya Kiss Ferenc** szamosnegyedi lelkipásztor tartott vetítéssel egybekötött, színvonalas előadást. Szó esett a magyar bibliafordítóról is. Legnagyobb bibliafordítónk Károli Gáspár, az általa fordított Vizsolyi bibliát 1590-ben adták ki először, amely többszáz kiadást ért meg az elmúlt századok alatt. Az eredeti Vizsolyi biblia a mai kor embere számára is érthető nyelvezettel van megírva, ami viszont nem mondható el az eredeti angol, vagy német fordításról.

A konferencia szünetében a résztvevők megtekintették a teremben kiállított Bibliákat, melyek között a legrégebbi 1675-ből való, de volt olyan is, amelyben még olvasható az egykori tulajdonos saját kezű családi vonatkozású bejegyzése. Ugyanott meg megtekinthető volt a Wesselényi Kata nevét viselő nőszövetség tagjainak a kézimunka kiállítása.

A konferencia második részében dr. Arday András Tiszántúli Református Egyházkerület presbiteri főjegyzője tartott előadást *A Magyar Református Egység* témában. Bár orvosként a különböző betegségek gyógyítása a hivatása, de rámutatott, hogy nem lehet figyelmen kívül hagyni az emberek lelki gyógyítását sem. Ezen belül beszélünk kell az egységes Kárpát-medencei ma-

gyar reformátusságról, szeretetközösséget kell alkotnunk.

A református magyaroknak össze kell fogniuk, ez pedig csak a hit és az ima segítségével lehetséges. 2005 májusában a magyarországi Református Egyház Zsinata kiterjesztette a református tagságot, minden református magyarra, bárhol is éljen a világon. Istennek hála, ma már tudunk egységben gondolkodni - mondta az előadó.

Sipos Miklós esperes rámutatott: azért hívta meg dr. Arday Andrást, mert tudta, ő híven hirdeti a hívek egységét, amely csak hitbéli egységben alakulhat meg. December 5. után keressük azokat az embereket, akik a külhoni magyarokért tesznek valamit - mondta Sipos Miklós.

Bogya Kis Mária lelkész, a Királyhágómelléki Református Nőszövetség elnöke hangsúlyozta: meg kell ismerjük egymást, bajainkat és eredményeinket. December 5. kapcsán a nemzet lelki nyugalmáért meg kell tanulnunk együtt, egymásért imádkozni. A Tiszántúli Református Nőszövetségi Konferencián elhatározták, hogy minden nagy egyházi közösség, a nőszövetség keretein belül bemutatkozik egymásnak, függetlenül a határ melyik oldalán van.

Tatár Miklós elnök zárószavában kifejezte sajnálatát a gyenge részvételért, mint mondta tanulhatnánk asszonyaiktól, akik minden összejövetelen többszázán gyűlnek egybe.

MEDVE A. SÁNDOR szamosnegyedi presbitér

A Zilahi Egyházmegye presbiteri találkozója Mocsolyán

A november 15-én tartott eseményen alulírott, helybéli lelkipásztor köszöntötte a 18 egyházközségből érkezett presbitereket, hálát adva az újabb találkozás lehetőségéért, majd áhitattal szolgált az 1Jn 2,3-11 alapján. Jézus Krisztus parancsolatainak célja, hogy útbaigazítson, hogy ne a sötétségben botorkáljunk, hanem az Ő fénye ragyogjon életünkben s vezessen egyre közelebb embertársainkhoz és Istenhez - hangsúlyozta az igehirdető. A megjelentek egy rövid idő alatt összegyűjtött, ideiglenes népművészeti kiállítást is megtekinthettek. Az egyházmegye esperese: **Bogdán Zsolt** megszilárdította a házigazda szavait, **Vincze János**, a Zilahi Egyházmegye Presbiteri Szövetségének elnöke pedig megköszönte az egybegyűltek fáradozását. A találkozó csúcspontját **Somfalvi Edit** túrterebes lelkipásztornő *Az önismeret és a lelkigondozás kapcsolópontjai a presbitér életében* című előadása képezte. Érdekesszítő előadása, nyelvezetének könnyedsége, közvetlensége magával ragadta a közönséget. Az oldott hangulat bátorítóan ösztönözte a hallgató-ság aktív hozzászólását, a hallottak elmélyí-

A mocsolyai református templom

tését. A rendezvény szeretetvendégséggel zárult, melyen a mocsolyai asszonyok finom falatokat szolgáltak fel. Hála Megváltónknak, hogy ilyen alkalmakon újra ráébredünk kötelességeinkre és megerősödünk szolgálatunkban!

MÖRÉ-ZSIGMOND LEVENTE mocsolyai lelkipásztor

Presbiteri konferencia Aradon

A 2001-ben alakult Aradi Református Egyházmegye Presbiteri Szövetsége november 15-én tartotta 8. konferenciáját, az Arad-Mosóczi gyülekezet templomában. A konferencia társszervezője volt a Lelkészerkezlet aradi szervezete. A nyitó istentiszteleten **Gecse Attila**, a miskolci Csabai kapu református gyülekezet lelkipásztora hirdette Isten Igéjét a 2Tim 4,1-7 alapján. A meghívottak két érdekes előadást hallgathattak meg. Az első előadó: **dr. Tóth János**, a Magyar Református Presbiteri Szövetség Békés Megyei Területi Szervezet elnöke *A lelkipásztor és a presbitérium hatékony együttműködésének lehetőségei* című előadásával. Utána következett **Mirnic Károly** szabadkai szociológus: *Regionális erőnlét, demográfiai mutatók a Kárpát-medencében* című előadásával. A konferencián fellépett a miskolci Jerikó fúvós trió. A rendezvény záró pontja a Békés és az Arad megyei Presbitér Szövetségek együttműködési nyilatkozatának az aláírása volt. Az együttléti szeretetvendégséggel ért véget.

VENTER MIKLÓS

TOLLVONÁS

A Biblia és mi

Hívó keresztyéneknek Isten ígéjének gyűjteménye, de a nem hívó, ám a műveltséget fontosnak tartók számára is megkerülhetetlen a Biblia. Ismerete nélkül aligha érthető az elmúlt évszázadok művészete, kultúrája, Károli Gáspár fordítása nélkül pedig bizonyosan más lenne a magyar nyelv. Akárhogyis, a Biblia éve alkalmi remarkalkmat jelentenek arra, hogy kézbe vegyük a Szentírást. Vagy ha rendszeresen forgatjuk, még többet tudjunk róla.

A január elején elindult, katolikusok és protestánsok által közösen szervezett rendezvénysorozat jó példa arra, hogyan kell és hogyan lehet a hit üzenetét erőltetés nélkül eljuttatni a lehető legtöbb emberhez. A külföldi előzmények biztatóak: 2003-ban a német nyelvterületen indult hasonló kezdeményezés, 2007-ben pedig Franciaországban volt Biblia-éve. Mindkettő nagy médiafigyelmet kapott, némely tévhitet talán sikerült megcáfolni (furcsa módon a magukat „felvilágosultnak” tartók körében meglehetősen magas a történelmi egyházakat előítéllettel figyelők száma), és a legfontosabb:

rengetegen vették kézbe a Szentírást. És ennek nem azért nagy a jelentősége, mert a kontinens keresztyénei vallási tébolyukban kedvet kaptak a teokrácia bevezetésének előkészítéséhez (amint azt némely honi publicistánk feneketlen rettegésében néha sejteti), hanem mert a Biblia rendszeres forgatása jót tesz az olvasónak. Vigasztalást találhat gyászára, erőt meríthet a feladatok előtt, választ kaphat kételyeire. Ilyen egyszerű.

És bár szokás egyházainkat kritikával illetni, amiért nem találják a szót egy szekuláris, közönyt (sőt: néha ellenséges) környezettel, a Biblia éve rendezvénysorozatát elismeréssel kell illetnünk. Nem csak az üzenet pontos kitalálásáért, annak megfogalmazásáért, hogy a Biblia mindenkihez képes érvényesen szólni, hanem a többszintű szervezésért is. Más feladatot vállalnak magukra az egyházi kisközösségek és más, akár nagyszabású (koncert, kiállítás, pályázat) programokkal célozták meg a szervezők az érdeklődő kívüállítókat.

Az eddigi médiaérdeklődés, a sikeres rendezvények megmutatták, nem reménytelen feladat az Üzenet megismertetése a lehető legtöbb emberrel.

ABLONCZY BALINT

(A szerző a Heti Válasz hetilap munkatársa.)

OLVASÓLÁMPA

Értelem és bizalom II.

A tudományt művelő és szerető ember mindenkor örült annak, ha egy új és hasznos munka került Isten és a tudomány asztalára.* Így vagyunk most ezzel mi magunk is, amikor Eszenyeiné dr. Széles Mária professzor asszony legutóbbi munkáját vesszük kezünkbe. Nemrég napvilágot látott könyvének címe: **Értelem és bizalom. Izrael bölcsességirodalmának teológiája. II. rész.**

A két kötetes munka tudomásom és ismeretem szerint erdélyi magyar református teológiai vonatkozásban jelentős mérőkövek számít. Ez az első olyan szintézis, amely együtt látatja és mutatja be az izraeli Ószövetségi kanonikus bölcsességirodalom teológiáját és kitekint az Ószövetségi deuterokanonikus irodalomra is.

Ez a kötet nem rövid, néhány esztendő alatt született, hanem hosszú évtizedek kutató munkájának eredményeképpen jött létre részben a kolozsvári, részben a nagyváradi időszakban.

Felvetődik a kérdés: mi volt a két kötetes munka megjelentetésével a cél? Semmiképpen sem egy öncélú tudományművelő, könyvtárcra szánt könyvnek a megírása, hanem egy olyan „tankönyv” elkészítése, mely segít olvasni, érteni és magyarázni az Ószövetségi bölcsességirodalmat.

Látva és ismerve a felvonultatott bölcselő irodalmi anyagot és annak sokszínűségét, monoteista prizmán keresztül transzponált, sokszor elvont, mély üzenetét meggyőződésünk, hogy szükség van olyan összefoglaló munkára, amely szintézis formájában látatja velünk a dolgokat, pontosítja és teszi helyére a kulcs-fogalmakat, kifejezéseket, neveket összefüggéseket.

Az izraeli bölcsességirodalom megszólaltatja, beépíti és bevonja az ókori Közel-Kelet

sajátos, az Örök Isten közeléből kimocnani nem akaró és nem tudó vallások, filozófiák, gondolkodásmódok képviselőit, s közben a keleti bölcsesség irodalom bővíző forrásaihoz terel bennünket, figyelmesen vigyázva, hogy az egy örök Istentől el ne távolodjunk.

A bölcsességirodalom a Szentírás, azon belül az ószövetségi kijelentés szerves része. A Biblia az örökkévaló Isten kijelentése. A bölcsességirodalom pedig beletartozik ebbe a szerves egységbe. A Biblia másként, leegyszerűsítve egy sajátos dialógus Isten és ember, teremtő és teremtmény között, melyben Isten szól és cselekszik, ígéjében közli Önmagát, az embert pedig arra méltatja, hogy válaszoljon Urának!

Az Értelem és bizalom II. kötetet két deuterokanonikus könyvet is tárgyal az előbb említettek mellett: A bölcsesség könyve és a Jézus, Sírak fia könyve. Ezek a könyvek már nem a héber kánonból valók, hanem az úgynevezett alexandriai kánon szerves része.

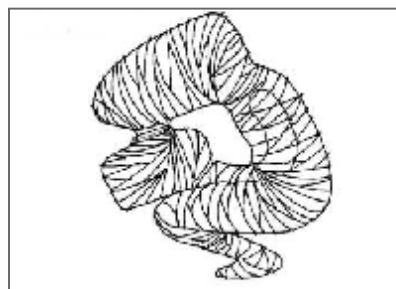
A bölcsességirodalom szinte minden könyve az eljövendő Bölcsességre, a Krisztusra tekint, Aki az Isten bölcsességének igazi megjelenítője. Pál apostol fogalmazza ezt meg világosan és konkrétan az I Kor 1,30-ban.

A kétkötetes könyv több mint 300 oldalon keresztül tárgyalja a témát, nagyon sok információt, utalást felhasználva. Tudományos precizitással és az Isten Igéje előtt alázattal meghajló biblikus ugyanakkor az olvasó számára lényeges, jelentős összefüggésekre mutat rá.

PALFI JÓZSEF

* A Partiumi Keresztyén Egyetem dísztermében 2008. október 21-én tartott könyvbemutató elhangzott méltatás rövidített, szerkesztett változata.

FIRKA

Huszadik századi múmia Adorjáni László rajza

POSTALÁDA

Apró örömök

Mai társadalmunkban nagy öröm, mikor valaki autót, számítógépet, utolsó generációs telefont, házimozi, s lehetne még sorolni mi mindent vásárol. Ez rendjén is volna. A sok kilométer hamar elfogy egy jó kocsi, nem kell napokat zárandokolni ahhoz, hogy egyik városból a másikba érjen az ember. Egy üzenet-váltásra sem kell várni már heteket, csak percek. Istenünk gondoskodott rólunk, hogy efféle eszközök által is szebbé, kényelmesebbé váljék életünk. „Oly nagy gondod van A mi életünkre, Életünkben való Minden szükségünkre...” (351. ének 3. v.)

A baj ott kezdődik, amikor túl sok időt fordítunk ezekre az eszközökre. Sok tulajdonos az autót nemcsak hosszú kilométerek megtételére használja, hanem képes azzal menni csupán a negyedik vagy ötödik szomszédig is. Így megfosztja önmagát és felebarátját is a pár perces kötetlen beszélgetés örömetől.

A számítógép előtt naponként eltöltött túl sok idő, látás- és mozgásszervi problémák kialakulásához vezet. A számítógépes játékok egy része pedig torz szellemi fejlődéshez. Testileg növekedünk legfeljebb 21 éves korig, szellemileg viszont egész életen át. Nem mindegy, hát hogy mivel, hogyan és mikor tápláljuk. Erdekesek az internetes játékok, lehet találni személyiségfejlesztő, de személyiségromboló játékokat is. Sok új, távoli földrészen élő barátot is lehet szerezni, velük kommunikálni. De túl sok időt ne fordítsunk erre. Egyes embertársaink, ha egyszer elkezdik, akkor alig-alig tudják abbahagyni. Elhanyagolják érte az evést, ivást, alvást, családtagokat, barátokat veszíthetnek el. Azokat az embereket, akiktől az élet viharai, csatái lehetne segítséget várni.

A rendetlen táplálkozás, az álmatlan éjszák, a mozgásszegény életmód, depresszióhoz vezetnek. Ne bálványozzuk hát ezeket az eszközöket, használjuk őket úgy, mint életünket megkönnyítő segédeszközöket.

Hagyjunk több időt családtagjainkra, barátainkra, ismerőseinkre. De legfőképpen Teremtő Istenünkre! Gyermeki bizalommal vigyük elé gondjainkat, bajainkat. Legyünk hálásak az apró örömeikért, a boldog percekért is. Maradjunk szüntelen kapcsolatban Vele, lelki csendességünkben, vagy zaklatottságunkban egyaránt. Ő benne soha nem fogunk csalódn.

„En mikoron Istenhez kiáltottam, Kegyelmesen tőle meghallgattattam, Ő általa hamar megszabadultam, Háborúságimban is megtartattam.” (364. ének 3. v.)

KOVÁCS ÉVA, Mezőtelki

EGYHÁZMEGYEI BIBLIAVETÉLKEDŐT TARTOTTAK HADADON. Mintegy 80 gyermek és ifjú vett részt a Nagykárolyi Egyházmegye gyülekezeti számára rendezett, november 22-i vetélkedőn, a hadadi Degenfeld Központban. Három kategóriában, négy tagú csapatokkal indulhattak a gyülekezetek. Dobra, Hadadnásd és Tasnád 3-3 csapattal képviseltette magát, Kismajtény külön csapattal, illetve Domahidával alkotott közös csapattal volt jelen, Hadad 2 csapattal nevezett be, Lele, Magyarcsaholy, Piskolt, Iriny, Nagykároly-Kertváros, Érszakácsi, Hadadnásd, Tasnádszarvad, Krasznamihályfalva pedig 1-1 csapattal mérkőzött meg. A jó hangulatban lezajlott vetélkedőn a tételeket a korosztályoknak megfelelően állították össze a Lukács evangéliuma különböző részeiből. Az eredmények: 1-4. osztály: 1. Dobra, 2. Tasnád, 3. Krasznamihályfalva. 5-8. osztály: 1. Domahid-Kismajtény, 2. Kismajtény, 3. Érszakácsi. Ifjúsági kategória: 1. Tasnád, 2. Tasnádszarvad, 3. Nagykároly-Kertváros. Az Érszöllősen tartott egyházkerületi vetélkedőn Tasnád ifjúsági csapata képviselte a Nagykárolyi Egyházmegyét. Minden nyertesnek és résztvevőnek gratulálunk és Isten gazdag áldását kívánjuk életükre, a szervezőknek pedig köszönetet mondunk. A vetélkedő bizonyította, hogy a mai gyermekeket és ifjakat a hit kérdései is érdeklik.

KURTA-TÓTÓS SZABOLCS

Nagy Erika lelképásztor igehirdetése a zilahi nőszövetségi konferencián

EGYHÁZMEGYEI NOSZOVETSEGI TALÁLKOZÓT TARTOTTAK ZILAHON. A Kálvineum nagytermében tartották a Zilahi Egyházmegye Nőszövetségi találkozóját, november 8-án. A gyönyörű őszi napot kis-és beáryékolta a résztvevők lelkében a nap fő témája: a szenvedés. Nagy Erika lelkész, a Szatmári Egyházmegye nőszövetségi elnöke igehirdetésében arról a szenvedésről beszélt, melyet szeretteink elvesztésekor érzünk. Valahányszor életünk „sötét völgybe” ér és kérdések, panaszok ezrei törnek elő lelkünk mélyéről szükséges, hogy imádásos lélekkel, alázattal forduljunk a minden titkok Urához. Mindezek mellett a keresztény ember kötelessége, hogy ezekben a nehéz pillanatokban segítő, együttérző módon legyen a gyászoló felebarát segítségére

– mondta a lelkész. Az istentiszteletet követően Szilágyi Éva, a Zilahi Egyházmegye Nőszövetségének elnöke, valamint a házigazda zilah-belvárosi gyülekezet részéről Püskös Sándor Csaba lelképásztor üdvözölte a résztvevőket. Buzogány Emese kolozsvári kórházlelkész *Szenvedés a Szentírásban* címmel tartott elgondolkodtató előadást. A bibliai történeteket és jellemeket bemutatva világított rá, miként viszonyult a szenvedés kérdéséhez Isten Ó és Újszövetségi népe. Örök emberi tulajdonságunk, hogy a próbák idején elbizonytalanodunk, a bibliai történetek azonban megtanítanak arra, hogy a szenvedésnek ne az okát, hanem a célját keressük. Püskös Sándor Csaba lelképásztor záróhívatásban az egyetlen megoldásra, a feltámadott Jézus Krisztusra mutatott. Van kiút a mélységből, mert van feltámadás! Végezetül a találkozó résztvevői a vendéglátók által bőségesen megterített asztalai mellett folytathatták a napi téma személyesebb hangvételű megbeszélését, és talán már a következő találkozót tervezték...

ANTAL ATTILA

IDÉZŐJEL

„Nem hiszek a turáni átokban. A magyarság nem olyan értelemben megosztott, ahogyan mondják, hanem egyszerűen annyira sokrétű, sokszínű, sokféle országnak a sokféle viszonyaihoz alkalmazkodni kénytelen, hogy magától értetődik egyfajta sokféleség, pluralitás.”

TÓKES LÁSZLÓ

Ady Endrére emlékeztek Érmindszenten és Nagyváradon

2008. november 22-én az érmindszenti református gyülekezet, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület (KREK), az Erdélyi Magyar Közművelődési Egyesület (EMKE) és a Partiumi Magyar Művelődési Céh (PMMC) közös rendezvényen emlékezett Ady Endrére, születésének 131. évfordulóján.

Az ünnepi megemlékezés a református templomban kezdődött, mely zsúfolásig megtelt külföldi és belföldi vendégekkel, a mindössze 33 lelket számláló gyülekezet legnagyobb öröme. Az istentiszteleten Csúry István helyettes püspök hirdette igét a Jób 22,23-27 alapján. Igehirdetés után alulírott, helyi lelképásztor és Nagy Sándor esperes köszöntötte az egybegyűlteket. Ezt követően Meleg Vilmos színművész szavalt, majd Kovács Zoltán fõgondnok, Érmihályfalva polgármestere mondott ünnepi beszédet *Ady és a magyar sors* címmel. Az istentiszteletet a Szózáttal zárult.

Ezt követően az ünnepség résztvevői átvonultak a templommal szemben lévő Ady portára. Az itteni ünnepséget Muzsnai Árpád, az EMKE alelnöke nyitotta meg, majd többek között Tókes László püspök, EP-képviselő mondott ünnepi beszédet. Ezt követően előadóművészek és ifjú versmondók előadásában keltek életre Ady költeményei, melyeket évről évre átszellemülten hallgat a több száz fős zárandoklat. A meghitt pillanatokot tetézte az ünneplők által elhelyezett koszorúk, virágok sokasága a költő mellszobránál. A megemlékezés szeretetvendégséggel zárult a költő szülőházának udvarán és a parókia épületében.

A KREK és az EMKE közös célja, hogy Érmindszenten Ady-központ épüljön, ahol többek között konferenciákat, írótaborokat lehetne szervezni. Az intézmény Ady Endre szellemének állítana emléket, másrészt pedig azt a célt szolgálná, hogy az esztendőként ide látogató 4-5 ezer turista és rajtuk keresztül az egész magyar társadalom jobban megismerje Adyt.

BALLA ÁRPÁD

*

Másnap, november 23-án Nagyváradon folytatódott az Ady-ünnepség. A várad-újvárosi templomban ünnepi istentisztelet keretében Pomogáts Béla irodalomtörténész bemutatta a *Babits és Erdély* című kötetet, mely a költő születésének 125. évfordulója alkalmából jelent meg. Ezt követően az Egyházkerületi Székház belső udvarán Barabás Zoltán költő, a PMMC igazgatója, Vasy Géza irodalomtörténész, a Magyar Írószövetség elnöke és Kiss Attila országgyűlési képviselő, Hajdúböszörmény polgármestere mondott ünnepi beszédet, majd koszorúzással zárult a rendezvény.

V. G.

Harangszó

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Gyülekezeti Lapja
ISSN 1221 - 0323

Megjelenik kéthetente. Ára 1,20 lej.

Felelős szerkesztő: Fábán Tibor. Olvasószerkesztő: Babes Arday Erika. Tördelőszerkesztő: Kraftsikné Petrikó Ildikó. Külmunkatársak: Antal Attila, Balázsné Kiss Csilla, dr. Csohány János, Kurta-Tóth Beáta, Muhari István, Orbán Levente. Szerkesztőség és levélcím: Harangszó, 410001, Oradea, str. Moscovei nr 14. Tel.: 0259/434-664; 416-067. E-mail: harangszo@yahoo.com. Honlap: www.kiralyhagomellek.ro
A terjesztés, a lelkési hivatalokon keresztül történik. A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség álláspontját tükrözik. Kéziratot nem őrünk meg és nem küldünk vissza. Készült a nagyváradai Offset Print nyomdában. Felelős vezető: Gorzó Kálmán.